

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2022. január 13. *

„Előzetes döntéshozatal – Elfogadhatóság – EUMSZ 267. cikk – A »nemzeti bíróság« fogalma – Az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága – Ügyvéddel szemben indított fegyelmi vizsgálat – A fegyelmi megbízottnak a fegyelmi vétség hiányát megállapító és a vizsgálatot lezáró határozata – Az igazságügyi miniszter által az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságához benyújtott felülvizsgálati kérelem – 2006/123/EK irányelv – Belső piaci szolgáltatások – A 4. cikk 6. pontja és a 10. cikk (6) bekezdése – Engedélyezési rendszer – Az engedély visszavonása – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – Alkalmazhatatlanság”

A C-55/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága, Lengyelország) a Bírósághoz 2020. január 31-én érkezett, 2020. január 24-i határozatával terjesztett elő

a **Minister Sprawiedliwości**

által indított,

a **Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego,**

a **Rzecznik Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Prechal, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva (előadó), J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: lengyel

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego képviselőjében R. Hernand és B. Świączkowski,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és J. M. Hoogveld, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében kezdetben: L. Armati, K. Herrmann, S. L. Kalèda és H. Støvlbæk, később: L. Armati, K. Herrmann és S. L. Kalèda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. június 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2006. L 376., 36. o.; helyesbítés: HL 2014. L 287., 33. o.) és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet egy ügyvéddel szemben indított vizsgálatnak az – ezen érintettnek felróható fegyelmi vétség hiányának megállapítását követő – lezárására vonatkozóan a fegyelmi megbízott által hozott határozattal szemben a Minister Sprawiedliwości (igazságügyi miniszter, Lengyelország) által indított eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2006/123 irányelv

- 3 A 2006/123 irányelv (33) és (39) preambulumbekzdése értelmében:

„(33) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások folyamatosan változó tevékenységek széles körét ölelik fel [...]. Az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások magukban foglalják az olyan, vállalatoknak és fogyasztóknak is nyújtott szolgáltatásokat, mint a jogi vagy pénzügyi tanácsadás; [...]

[...]

(39) Az engedélyezési rendszer fogalma magában foglalja többek között az engedélyek, licenciák, jóváhagyások vagy koncessziók kibocsátásának közigazgatási eljárásait, valamint a szolgáltató arra vonatkozó kötelezettségét, hogy – a tevékenység gyakorlására való jogosultság céljából – jegyezzék be valamely szakma képviselőjeként vagy vegyék nyilvántartásba, jegyzékbe vagy adatbázisba, válják valamely testület hivatalos tagjává, vagy rendelkezzen egy meghatározott szakmához való tartozást igazoló kártyával. [...]

4 Ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv nem érinti a tagállamok büntetőjogi szabályait. A tagállamok ugyanakkor olyan büntetőjogi rendelkezések alkalmazásával, amelyek kifejezetten a szolgáltatási tevékenységek igénybevételét és gyakorlását szabályozzák vagy érintik, az ezen irányelvben meghatározott szabályok megkerülésével nem korlátozhatják a szolgáltatásnyújtás szabadságát.”

5 Az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha ezen irányelv rendelkezései más közösségi jogi aktus olyan rendelkezésével ütköznek, amelyek egy adott szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken vagy szakmákban, akkor az adott területek és szakmák vonatkozásában a más közösségi jogi aktus rendelkezései érvényesek és alkalmazandók. [...]

6 Ugyanezen irányelv 4. cikke a következőket mondja ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »szolgáltatás«: a[z EUMSZ 57. cikkben] említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység;

[...]

6. »engedélyezési rendszer«: bármely eljárás, amely alapján a szolgáltatónak vagy a szolgáltatás igénybevevőjének ténylegesen lépéseket kell tennie azért, hogy az illetékes hatóságtól a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra vagy annak gyakorlására vonatkozóan formális vagy közvetett határozatot [helyesen: alakszerű vagy hallgatólagos határozatot] szerezzen;

7. »követelmény«: bármely olyan kötelezettség, tilalom, feltétel vagy korlátozás, amelyet a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései írnak elő, vagy amelyek az joggyakorlatból, a közigazgatási gyakorlatból, szakmai testületek szabályaiból, vagy szakmai szövetségek vagy egyéb szakmai szervezetek által jogi autonómiájuk gyakorlása során elfogadott kollektív szabályokból erednek; [...]

[...]

7 A 2006/123 irányelv „A szolgáltatók letelepedésének szabadsága” című III. fejezetének „Engedélyek” címet viselő 1. szakaszában található 9. cikk (3) bekezdése a következőket írja elő:

„Ez a szakasz nem alkalmazható az engedélyezési rendszerek olyan elemeire, amelyeket közvetlenül vagy közvetetten más közösségi eszközök szabályoznak.”

- 8 A 2006/123 irányelv – ezen 1. szakaszban szereplő – „Az engedély megadására vonatkozó feltételek” című 10. cikkének (6) bekezdése a következőket írja elő:

„Az engedély megadásának esetét kivéve az illetékes hatóságoktól származó bármely döntést, ideértve valamely engedély elutasítását vagy visszavonását is, alapos indokolással kell ellátni, továbbá azoknak a bíróság vagy egyéb fellebbezési hatóság előtt megtámadhatónak kell lenniük.”

- 9 A 2006/123 irányelv III. fejezetének – az irányelv 14. és 15. cikkét magában foglaló – 2. szakasza a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultsággal vagy annak gyakorlásával kapcsolatos tiltott vagy értékelendő követelményekre vonatkozik.

A 98/5/EK irányelv

- 10 Az ügyvédi hivatásnak a képesítés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 77., 36. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 83. o.) (7) preambulumbekzdése kimondja:

„mivel e célkitűzések szem előtt tartása mellett ez az irányelv nem határoz meg semmilyen, kizárólag egy országon belüli helyzetre vonatkozó szabályt, és ahol mégis kihatással van az ügyvédi hivatás nemzeti szabályozására, csak annyiban teszi ezt, amennyiben ez célkitűzéseinek hatékony elérése érdekében szükséges; mivel többek között nem érinti a fogadó tagállamban használatos szakmai címek szerinti ügyvédi képesítés megszerzését és az ügyvédi hivatás gyakorlását szabályozó nemzeti jogalkotást”.

- 11 Az említett irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az irányelv célja az ügyvédi hivatás folyamatos gyakorlásának lehetővé tétele önálló ügyvédként vagy alkalmazotti minőségben, az ügyvédi minősítés megszerzése országától eltérő másik tagállamban.”

A nemzeti jog

Az ügyvédi kamaráról szóló törvény

- 12 A módosított, 1982. május 26-i ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (az ügyvédi kamaráról szóló törvény; a Dz. U. 16. száma, 124. tétel) 9. cikke a következőket írja elő:

„1. Az ügyvédi kamara szervei a következők: az országos kamarai közgyűlés, a legfelsőbb kamarai tanács, a fegyelmi felsőbíróság, a fegyelmi megbízott és a felsőbb számvizsgáló bizottság.

2. Az ügyvédi kamara szerveinek kizárólag ügyvédek lehetnek a tagjai.”

- 13 E törvény 11. cikke értelmében:

„1. Az ügyvédi kamara [és] a helyi ügyvédi kamarák [...] szervei tagjainak megválasztása korlátlan számú jelölt közül titkos szavazással történik.

2. Az ügyvédi kamara [és] a helyi ügyvédi kamarák [...] szerveinek megbízatása négy évre szól. Az újonnan megválasztott szervek felállításáig azonban feladataikat kötelesek ellátni.

[...]

4. Az 1. bekezdésben említett szervek tagjait megbízatásuk lejárta előtt az őket megválasztó szerv egyénileg visszahívhatja.

[...]”

14 Az említett törvény 39. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A helyi ügyvédi kamara szervei a következők:

1) a helyi ügyvédi kamarának a hivatásukat gyakorló ügyvédekből és más ügyvédek képviselőiből álló közgyűlése;

[...]

3) a fegyelmi bíróság;

3a) a fegyelmi megbízott;

[...]”

15 Ugyanennek a törvénynek a 40. cikke kimondja:

„A helyi ügyvédi kamara közgyűlésének hatáskörébe tartoznak az alábbiak:

[...]

2) az elnöknek, a fegyelmi bíróság elnökének, a fegyelmi megbízottnak, [...] valamint [...] a fegyelmi bíróság [...] tagjainak és póttagjainak kiválasztása;

[...]”

16 Az ügyvédi kamaráról szóló törvény 51. cikke értelmében:

„A fegyelmi bíróság elnökből, elnökhelyettesből, tagokból és póttagokból áll.

2. A fegyelmi bíróság három bíróból álló teljes üléseken jár el.”

17 E törvény 58. cikke kimondja:

„A legfelsőbb kamarai tanács hatáskörébe tartoznak a következők:

[...]

13) a helyi ügyvédi kamarák és a kamarai tanácsok szerveinek egyéni tagjait – a fegyelmi bíróságok tagjainak kivételével – terhelő alapvető kötelezettségek megsértése miatt a feladatok ellátásához való jog felfüggesztése, és e tagok visszahívása céljából a hatáskörrel rendelkező szervek megkeresése;

[...]

18 Az említett törvény 80. cikke pontosítja:

„Az ügyvédek [...] fegyelmi felelősséggel tartoznak a jogszabályokkal, az ügyvédi hivatás etikai elveivel vagy méltóságával ellentétes magatartásért, illetve a szakmai kötelezettségeik megsértéséért [...].”

19 Ugyanezen törvény 81. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A kiszabható fegyelmi büntetések a következők:

1) figyelmeztetés,

2) megrovás;

3) bírság;

4) a szakmai tevékenység gyakorlásához való jog felfüggesztése három hónaptól öt évig terjedő időtartamra;

5) [hatályon kívül helyezve]

6) kizárás az ügyvédi kamarából.”

20 Az ügyvédi kamaráról szóló törvény 82. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az ügyvédi kamarából történő kizárás az ügyvédi kamarai nyilvántartásból való törlést is magával vonja úgy, hogy az e nyilvántartásba való újbóli felvétel az ügyvédi kamara kizárást elrendelő határozatának véglegessé válásától számított tíz évig nem kérelmezhető.”

21 E törvény 88a. cikkének 1. és 4. bekezdése a következőket írja elő:

„1. A fegyelmi eljárást lezáró határozatokat és végzéseket az indokolásukkal együtt hivatalból közlik a felekkel és az igazságügyi miniszterrel.

[...]

4. A fegyelmi eljárást lezáró határozattal szemben az eljárásban részt vevő felek és az igazságügyi miniszter a határozat kézbesítésétől számított 14 napon belül fellebbezéssel élhet, amelyben nyilatkozniuk kell a fellebbezés alapjául szolgáló okokról, a fellebbezési határidő betartásáról és a fellebbezés előterjesztésének módjáról.”

22 Az említett törvény 89. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A fegyelmi bíróság a határozathozatal során teljes mértékben független.”

23 Ugyanezen törvény 91. cikkének 2. és 3. bekezdése a következőket írja elő:

„2. Az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága mint elsőfokú bíróság hatásköre kiterjed minden ügyre, [...] a fegyelmi megbízott fegyelmi eljárás megindítását megtagadó vagy a fegyelmi eljárás megszüntetését elrendelő határozata elleni fellebbezés elbírálása kivételével.

3. A fegyelmi felsőbbbíróság jár el:

1) másodfokú bíróságként az első fokon az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságai által elbírált ügyekben;

[...]

24 Az ügyvédi kamaráról szóló törvény 91a. cikke 1. bekezdésének szövege a következő:

„A fegyelmi felsőbbbíróság által másodfokon hozott határozatokkal szemben a felek, az igazságügyi miniszter, az ombudsman és a legfelsőbb kamarai tanács elnöke felülvizsgálati kérelmet nyújthat be a [Sąd Najwyższy-hoz {legfelsőbb bíróság}].”

25 E törvény 91b. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Nyilvánvaló jogsértés, valamint nyilvánvalóan aránytalan fegyelmi büntetés esetén felülvizsgálati kérelem nyújtható be.”

26 Az említett törvény 91c. cikke kimondja:

„A felülvizsgálati kérelmet annak indokolásával együtt az ítélet kihirdetésétől számított 30 napon belül kell benyújtani a fegyelmi felsőbbbíróság útján a [Sąd Najwyższy-hoz {legfelsőbb bíróság}].”

27 Az ügyvédi kamaráról szóló törvény 95n. cikke előírja:

„Az e törvényben nem szabályozott esetekben a fegyelmi eljárásokra a következő rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni:

1) Kodeks postępowania karnego (a büntetőeljárásról szóló törvény);

[...]

A büntetőeljárásról szóló törvény

28 A büntetőeljárásról szóló törvény 100. cikkének 8. §-a értelmében:

„Az ítélet vagy végzés kihirdetését vagy meghozatalát követően az eljárásban részt vevő feleket tájékoztatni kell a fellebbezéshez való jogukról, valamint a fellebbezés határidejéről és módjáról, illetve arról, hogy a határozat vagy végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.”

29 E törvény 521. cikke a következőket írja elő:

„A [Prokurator Generalny {legfőbb ügyész}] és a [Rzecznik Praw Obywatelskich {ombudsman}] felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a bíróság eljárást befejező jogerős határozata ellen.”

30 Az említett törvény 525. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. § A kérelmező a felülvizsgálati kérelmet a [Sąd Najwyższy-hoz {legfelsőbb bíróság}] a fellebbviteli bíróság útján nyújtja be.

2. § Az 521. cikkben említett esetben a felülvizsgálati kérelmet közvetlenül a [Sąd Najwyższy-hoz {legfelsőbb bíróság}] nyújtják be.”

Az ügyészségről szóló törvény

- 31 A 2016. január 28-i ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (az ügyészségről szóló törvény, Dz. U., 2016, 177. tétel) 1. cikkének 2. §-a kimondja:

„A főügyész az ügyészség legmagasabb szintű szerve. A főügyészi tisztséget az igazságügyi miniszter látja el. [...]”

A legfelsőbb bíróságról szóló törvény

- 32 A 2017. december 8-i ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (a legfelsőbb bíróságról szóló törvény, Dz. U., 2018, 5. tétel) értelmében a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) különféle tanácsokból, köztük a büntetőtanácsból és a fegyelmi tanácsból áll.
- 33 E törvény 24. cikke értelmében a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsának hatáskörébe többek között a büntetőeljárásról szóló törvény alapján vizsgált ügyek és az e törvény rendelkezéseinek hatálya alá tartozó többi ügy tartozik.
- 34 Az említett törvény 27. cikke 1. §-a 1) pontja b) alpontjának első franciabekezdése értelmében a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsának hatáskörébe tartoznak többek között az ügyvédi kamaráról szóló törvény alapján lefolytatott fegyelmi eljárásokkal kapcsolatos ügyek.

A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsának és fegyelmi tanácsának ítélkezési gyakorlata

- 35 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsa és a jogirodalom eleddig azt az álláspontot képviselte, hogy a legfőbb ügyész és az ombudsman nem jogosult arra, hogy felülvizsgálati kérelmet nyújtson be az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága által hozott, a fegyelmi megbízottnak a fegyelmi vizsgálat megindítását elutasító határozatát helybenhagyó határozatokkal szemben. Az említett bíróság e tekintetben úgy véli, hogy az ügyvédi kamaráról szóló törvény teljes mértékben szabályozza a felülvizsgálati kérelmek elfogadhatóságát, valamint hogy – e törvény 95n. cikke értelmében – ennél fogva a büntetőeljárásról szóló törvény 521. cikkét nem kell alkalmazni.
- 36 A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsa azonban a 2019. november 27-i ítéletében ezzel ellentétes álláspontot fogadott el, és megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény 521. cikkét alkalmazni kell az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának ilyen határozataira, következésképpen pedig elfogadhatónak nyilvánította a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie-nek (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága, Lengyelország) – egy ügyvéddel szemben lefolytatott fegyelmi vizsgálat megszüntetésére vonatkozóan – a fegyelmi megbízott által hozott határozatot helybenhagyó végzésével szemben a legfőbb ügyész által benyújtott felülvizsgálati kérelmet.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 37 2017. július 20-i levelében a Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego (főállamügyész – a legfőbb ügyész első helyettese, Lengyelország; a továbbiakban: főállamügyész) azt kérte a Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawiiétól (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi megbízottja, Lengyelország; a továbbiakban: fegyelmi megbízott), hogy indítson fegyelmi eljárást R. G.-vel szemben amiatt, hogy bizonyos nyilvánosan tett nyilatkozataival túllépte az ügyvédi szólásszabadság határait, és fegyelmi vétséget követett el az e nyilatkozatokkal az igazságügyi miniszter irányába közvetített fenyegetések miatt.
- 38 2017. november 7-i határozatában a fegyelmi megbízott megtagadta e fegyelmi vizsgálat megindítását. A főállamügyész fellebbezése nyomán ezt a határozatot a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) 2018. május 23-i végzése hatályon kívül helyezte, aminek következtében az ügyet újabb vizsgálat lefolytatása céljából visszautalták a fegyelmi megbízott elé. 2018. június 18-i határozatával a fegyelmi megbízott fegyelmi vizsgálatot indított R. G.-vel szemben, amelyet a 2018. november 28-i határozattal megszüntetett, és amely határozatban a fegyelmi megbízott megállapította, hogy az érintett nem követett el fegyelmi vétséget. Az igazságügyi miniszter és a főállamügyész által benyújtott felülvizsgálati kérelem nyomán a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) 2019. június 13-án hatályon kívül helyezte a fegyelmi megbízott e határozatát, az ügyet pedig ismételten visszautalta ezen utóbbi elé.
- 39 2019. augusztus 8-i határozatával a fegyelmi megbízott ismét megszüntette a fegyelmi vizsgálatot, miután megállapította, hogy R. G. esetében nem állnak fenn a fegyelmi vétség tényállási elemei. A Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) előtt jelenleg van folyamatban az ezen utóbbi határozattal szemben az igazságügyi miniszter által benyújtott fellebbezés vizsgálata.
- 40 Ebben a kontextusban a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) előjáróban jelzi, hogy álláspontja szerint esetében teljesül az ahhoz szükséges összes feltétel, hogy az EUMSZ 267. cikk értelmében bíróságnak minősüljön, ily módon pedig megalapozottan fordul a Bírósághoz előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel.
- 41 A Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) először is arra kíván választ kapni, hogy a Charta 47. cikkét alkalmazni kell-e az előtte az alapügyben folyamatban lévőhöz hasonló eljárásban. E bíróság szerint ez lenne a helyzet akkor, hogy úgy kellene tekinteni, hogy ez az eljárás az ügyvédi kamarai nyilvántartásba való felvétel rendszerébe, azaz – az említett bíróság szerint – a 2006/123 irányelv 4. cikke 6. pontjának és III. fejezetének értelmében vett engedélyezési rendszerbe tartozik, amennyiben az említett eljárás adott esetben az érintett ügyvédnek az ügyvédi kamarából való kizárását, ebben az esetben pedig az ügyvédnek az ügyvédi kamarai nyilvántartásból való törlését is eredményezheti. A nyilvántartásból való törlés ugyanis az engedély ezen irányelv 10. cikke (6) bekezdésének értelmében vett visszavonását képezi.
- 42 Másodszor – és arra az esetre, ha a Charta 47. cikkét ily módon alkalmazni kellene az alapügybeli eljárásban – a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) több szempontból kéri e rendelkezés értelmezését.

- 43 Az említett bíróság elsősorban rámutat, hogy – amennyiben az alapügyben általa meghozandó határozattal szembeni fellebbezés elfogadható is – az e fellebbezés elbírálására a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 27. cikke 1. §-a 1) pontja b) alpontjának első franciabekezdése értelmében hatáskörrel rendelkező fórum a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsa lenne. A 2019. november 19-i A. K. és társai (A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége) ítélet (C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982) nyomán a legfelsőbb bíróság által 2019. december 5-én hozott ítéletből azonban az következik, hogy a kamara említett fegyelmi bírósága nem minősül a Charta 47. cikke szerinti független és pártatlan bíróságnak.
- 44 E körülmények között a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) – amelynek az alapügyben történő határozathozatalt követően tájékoztatnia kell majd a feleket arról, hogy e határozattal szemben fellebbezést nyújthatnak be – arra kíván választ kapni, hogy ez alkalommal mellőznie kell-e a legfelsőbb bíróságról szóló törvény 27. cikke 1. §-a 1) pontja b) alpontja első franciabekezdésének alkalmazását, következésképpen pedig, hogy arról kell-e tájékoztatnia az említett feleket, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsához nyújthatnak be fellebbezést. Ugyanígy – és arra az esetre, ha ténylegesen fellebbezést nyújtanak be – ez a fegyelmi bíróság arra kíván választ kapni, hogy köteles-e ezt a fellebbezést az említett büntetőtanácsnak, nem pedig a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsának átadni.
- 45 A Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) másodsorban arra kíván választ kapni, hogy amennyiben ily módon tájékoztatnia kell a feleket arról, hogy a jövőbeli határozatával szemben felülvizsgálati kérelem van folyamatban, vagy sem, adott esetben figyelmen kívül kell-e hagynia a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsának a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az alapeljárásban folyamatban lévőhöz hasonló ügyekben a legfőbb ügyész is benyújthat fellebbezést, és e tekintetben a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsának a jelen ítélet 35. pontjában említett azon állandó ítélkezési gyakorlatát kell betartania, amely szerint ilyen fellebbezés nem lehetséges.
- 46 A Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) harmadsorban rámutat, hogy az előtte folyamatban lévő felülvizsgálati kérelmet az igazságügyi miniszter nyújtotta be. Márpedig éppen a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsának a végrehajtó hatalomtól való függése és az összetételét illetően az igazságügyi miniszter által gyakorolt befolyás volt az egyik olyan tényező, amely alapján a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) a fent említett, 2019. december 5-i ítéletében azt állapította meg, hogy a fegyelmi tanácsa nem minősül független és pártatlan bíróságnak. E körülményekre figyelemmel a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) azon a véleményen van, hogy még ha – a jelen ítélet 44. és 45. pontban felhozott kérdésekre a Bíróság által adott majdani válaszokra figyelemmel – azt is kellene megállapítania, hogy nem lehet fellebbezést előterjeszteni, valamint hogy a fellebbezés elutasításával szembeni esetleges jogorvoslati kérelmeket a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsához kell benyújtani, továbbra is fennállna annak a kockázata, hogy az igazságügyi miniszter által legfőbb ügyészi minőségében a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsához benyújtott e fellebbezést ez a fegyelmi tanács elfogadhatónak nyilvánítja és meg is vizsgálja. E körülmények között a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) arra keresi a választ, hogy ezen esetleges helyzet kezelése céljából megalapozottan nem hoz-e határozatot a jelenleg előtte folyamatban lévő felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban.

47 E körülmények között a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Alkalmazandók-e [a 2006/123] III. fejezetének rendelkezései, köztük a szolgáltatási irányelv 10. cikkének (6) bekezdése, a lengyel ügyvédek és az ügyvédi kamara jegyzékébe bejegyzett külföldi jogászok fegyelmi eljárásai tekintetében, amelyek keretében az ügyvéddel szemben – felelősségének megállapítása esetén – többek között pénzbüntetés szabható ki, az ügyvéd ügyvédi tevékenységének gyakorlása felfüggeszthető, vagy kizárható az ügyvédi kamarából, a külföldi jogással szemben pedig többek között pénzbüntetés szabható ki, a külföldi jogásznak a Lengyel Köztársaság területén való jogi segítségnyújtásra vonatkozó jogosultsága felfüggeszthető, vagy a külföldi jogásznak megtiltható, hogy Lengyel Köztársaság területén jogi segítséget nyújtson? Igenlő válasz esetében, [a Charta] rendelkezéseit, köztük annak 47. cikkét, alkalmazni kell-e a fentiekben említett, ügyvédi kamarai bíróságok előtt olyan ügyekben lefolytatott eljárásra, amelyekben e bíróságok határozataival szemben nincs helye jogorvoslatnak a nemzeti bíróságok előtt, vagy amelyekben az ilyen határozatokkal szemben kizárólag a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) előtti, felülvizsgálati kérelemhez hasonló rendkívüli jogorvoslatnak van helye, valamint olyan ügyekben, amelyeknek összes releváns vonatkozása kizárólag egyetlen tagállamot érint?
- 2) Abban az esetben, amikor – az első kérdésben említett eljárás keretében – az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának ítéletével vagy végzésével szembeni, felülvizsgálati kérelem elbírálása, vagy ezen felülvizsgálati kérelem elfogadását elutasító végzés elleni fellebbezés tekintetében a hatályos nemzeti szabályozásnak megfelelően olyan szerv rendelkezik hatáskörrel, amely e bíróságnak a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) 2019. december 5-i ítéletben [...] kifejtett álláspontjával összhangban álló álláspontja szerint a Charta 47. cikke értelmében nem tekinthető független és pártatlan bíróságnak, figyelmen kívül kell-e hagyni az e szerv hatáskörét megállapító nemzeti rendelkezéseket, az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága pedig köteles-e ezen felülvizsgálati kérelmet vagy fellebbezést áttenni azon igazságügyi hatósághoz, amely hatáskörrel rendelkezne, ha az említett nemzeti rendelkezések nem zárták volna ki a hatáskörét?
- 3) Abban az esetben, amikor – az első kérdésben említett eljárás keretében – az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának határozata vagy végzése ellen e bíróság álláspontja szerint sem a legfőbb ügyész, sem az ombudsman nem terjeszthet elő felülvizsgálati kérelmet, ezen álláspont pedig:
- a) ellentétes a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) hét bíróból álló tanácsban eljáró fegyelmi tanácsának a 2019. november 27-i határozatban [...] kifejtett álláspontjával, azaz azon szerv álláspontjával, amely a hatályos nemzeti szabályozásnak megfelelően hatáskörrel rendelkezik a felülvizsgálati kérelem elfogadását elutasító végzés elleni fellebbezés elbírálása tekintetében, amely azonban az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) 2019. december 5-i ítéletében [...] kifejtett álláspontjával összhangban álló álláspontja szerint nem tekinthető a Charta 47. cikke értelmében vett független és pártatlan bíróságnak,
- b) tükrözi az Izba Karna Sądu Najwyższego (a legfelsőbb bíróság büntetőtanácsa, Lengyelország) által korábban kifejtett álláspontot, azaz azon igazságügyi hatóság álláspontját, amely e fellebbezés elbírálására hatáskörrel rendelkezne, ha az említett rendelkezések nem zárták volna ki hatáskörét,

az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága figyelmen kívül hagyhatja-e (vagy köteles-e figyelmen kívül hagyni) a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsa által kifejtett álláspontot?

- 4) Ha a harmadik kérdésben említett ügyben az igazságügyi miniszter fellebbezést nyújtott be az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságához, azonban:
- a) azon tényezők egyike, amelyek a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) 2019. december 5-i ítéletben [...] kifejtett álláspontja, valamint az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának álláspontja szerint alátámasztják azt a feltételezést, amely szerint a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsa, azaz a harmadik kérdés a) pontjában említett szerv, a Charta 47. cikke értelmében nem minősül független és pártatlan bíróságnak, a végrehajtó hatalomnak – és annak részeként épp az igazságügyi miniszternek – az e szerv összetételére gyakorolt befolyása,
  - b) a legfőbb ügyész tisztét, aki a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) fegyelmi tanácsa, azaz a harmadik kérdés a) pontjában említett szerv által kifejtett álláspontnak megfelelően felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a fellebbezési eljárásban hozott végzés ellen, a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) büntetőtanácsa, azaz a harmadik kérdés b) pontjában említett igazságügyi hatóság, valamint az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának álláspontja szerint ugyanakkor ilyen jogosultsággal nem rendelkezik, jogszabálynál fogva éppen az igazságügyi miniszter tölti be,

az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának mellőznie kell-e e fellebbezés vizsgálatát, amennyiben csak így biztosíthatja az eljárásnak a Charta 47. cikkével való összhangját, és különösen annak megakadályozását, hogy ezen eljárásba az e cikk értelmében független és pártatlan bíróságnak nem minősülő szerv avatkozzon be?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

- 48 A főállamügyész és a lengyel kormány azon az állásponton van, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) nem minősül az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak.
- 49 E tekintetben a lengyel kormány egyrészt arra hivatkozik, hogy a lengyel alkotmány 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ilyen fegyelmi bíróságoknak az a feladatuk, hogy oly módon biztosítsák az ügyvédi hivatás megfelelő gyakorlását, hogy határozatot hoznak arról, hogy az érintettek magatartása megfelel-e az etikai szabályoknak, nem pedig az, hogy ezen alkotmány 179. cikke értelmében a Lengyel Köztársaság nevében bíróságként igazságot szolgáltatassanak.
- 50 Másrészt az említett fegyelmi bíróság nem felel meg a függetlenségre vonatkozó, a Bíróság ítélkezési gyakorlatában megkövetelt feltételnek. Ugyanis először is, mivel az ilyen szervezet nem minősül a lengyel alkotmány értelmében vett bíróságnak, nem részesül az ezen alkotmányban kizárólag a bíróságok tekintetében előírt függetlenségi garanciákban sem.
- 51 Másodszor, ez a fegyelmi bíróság nem élvez védelmet a döntéseit esetlegesen irányító közvetett külső befolyásoktól, mivel tagjait a helyi ügyvédi kamara közgyűlése az ügyvédi kamaráról szóló törvény 40. cikkének 2) pontja alapján választja meg, továbbá mivel emiatt azon kollégákkal kapcsolatos fegyelmi ügyekben kell határozatot hozniuk, akik támogatásának köszönhetően megválasztották őket, és akik később több alkalommal is megújíthatják megbízatásukat.
- 52 Harmadszor, ezeket a tagokat – amint az az ügyvédi kamaráról szóló törvény 11. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik – a megbízatásuk lejártá előtt az őket ily módon megválasztó szerv visszahívhatja, így nem illeti meg őket az elmozdíthatatlanság garanciája.

- 53 A főállamügyész a maga részéről úgy véli, hogy valamely szerv EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak minősítését az adott ügy valamennyi körülményére, így a szóban forgó eljárás tárgyára, valamint az érintett szervnek a nemzeti jogrendben elfoglalt helyzetére és szerepére tekintettel kell elvégezni. Ily módon a szakmai fegyelmi bíróságok csak akkor minősülhetnek ilyen bíróságoknak, ha az államra bízott feladatokat, és különösen a szakmai tevékenység gyakorlásának jogáról való döntéshozatallal kapcsolatos feladatot látnak el. Az alapeljárás tárgya és a fegyelmi eljárás jelenlegi szakasza miatt azonban a jelen ügyben a Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) esetében nem ez a helyzet. Ugyanis a fegyelmi megbízott R. G.-nek fegyelmi vétséget felróvó határozatának hiányában, e fegyelmi bíróságnak nem az érintett fegyelmi felelősségével, ekként pedig nem is a szakmai tevékenységének gyakorlásához való jogával kapcsolatos kontradiktórius jogvitáról kell határozatot hoznia, hanem kizárólag e megbízott fegyelmi vizsgálatot megszüntető határozatának megalapozottságát kell felülvizsgálnia.
- 54 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy annak értékeléséhez, hogy az előzetes döntéshozatalt kezdeményező szerv az EUMSZ 267. cikk szerinti „bíróság” jellemzőivel rendelkezik-e, és hogy következésképpen e rendelkezés alapján fordulhat-e előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz, a Bíróság meghatározott tényezők összességét veszi figyelembe, amelyek közé tartozik az, hogy a szerv jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, jogszabályokat alkalmaz-e, valamint hogy független-e (2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 Ami azonban a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás kontradiktórius jellegét illeti, az EUMSZ 267. cikk a Bírósághoz fordulást nem teszi függővé az eljárás kontradiktórius jellegétől. Ugyanakkor e rendelkezésből következik, hogy a nemzeti bíróságok csak akkor fordulhatnak a Bírósághoz, ha eljárás van előttük folyamatban, és ha igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében kell határozatot hozniuk (2008. december 16-i Cartesio ítélet, C-210/06, EU:C:2008:723, 56. pont; 2020. július 16-i Governo della Repubblica italiana [Az olasz békebírák jogállása] ítélet, C-658/18, EU:C:2020:572, 63. pont).
- 56 A jelen ügyben – a Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) által hivatkozott, az ügyvédi kamaráról szóló törvény rendelkezéseire figyelemmel – mindenekelőtt nem tűnik vitatottnak, hogy e szerv esetében teljesül a jogszabályon alapuló létrejöttére, az állandó jellegére, hatáskörének kötelező jellegére vonatkozó kritérium, valamint az arra vonatkozó kritérium, hogy jogszabályokat alkalmaz.
- 57 Ezután – és az alapeljárás kontextusában a Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawiére (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) háruló feladattal kapcsolatban a főállamügyész által kifejezett kétségeket illetően – meg kell állapítani, hogy e szervnek a jelen ítélet 55. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében kell döntenie az előtte folyamatban lévő jogvitában.
- 58 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat megállapításaiból ugyanis kitűnik, hogy az említett fegyelmi bírósághoz az igazságügyi miniszter egy olyan határozattal szemben nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a fegyelmi megbízott úgy határozott, hogy megszünteti az ügyvéd ellen indított fegyelmi vizsgálatot, e megállapításokból továbbá kitűnik, hogy az ilyen felülvizsgálati kérelem többek között e határozatnak ugyanezen fegyelmi bíróság általi hatályon kívül helyezését, és – ebben az esetben – az iratok újbóli vizsgálata céljából az iratoknak az e fegyelmi megbízotthoz való visszautalását eredményezheti.

- 59 Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy azok a feltételek, amelyek mellett a Bíróság az előzetes döntéshozatali feladatát ellátja, függetlenek a nemzeti bíróságok előtt indított peres eljárások jellegétől és céljától. Az EUMSZ 267. cikk a nemzeti bíróság által meghozandó ítéletre hivatkozik, anélkül hogy annak jellegétől függően különös szabályozást írna elő (2021. október 6-i W.Ż. [A legfelsőbb bíróság rendkívüli felülvizsgálati és közjogi tanácsa – Kinevezés] ítélet, C-487/19, EU:C:2021:798, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 Végül a lengyel kormány által előadott érveket illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy az, hogy az ügyvédi kamarák fegyelmi bíróságai nem minősülnek a lengyel alkotmány 179. cikke értelmében vett bíróságnak, nem zárhatja ki, hogy az ilyen szervek az EUMSZ 267. cikk értelmében vett „bíróságnak” minősüljenek. Amint az ugyanis az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az a kérdés, hogy egy szerv ezen uniós jogi rendelkezés értelmében bíróságnak minősül-e, kizárólag az uniós jog hatálya alá tartozik (lásd ebben az értelemben: 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 A Bíróság ráadásul már több alkalommal megállapította, hogy az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságoknak minősülhetnek a szakmai szervek – és különösen az ügyvédekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező szervek –, amennyiben e szervek esetében teljesülnek a jelen ítélet 54. és 55. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatban támasztott követelmények (lásd többek között: 2010. december 22-i Koller ítélet, C-118/09, EU:C:2010:805, 22. és 23. pont; 2014. július 17-i Torresi ítélet, C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 17., 19. és 30. pont).
- 62 Másrészt az előzetes döntéshozatal kezdemenyező szerv függetlenségével kapcsolatos feltételt illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ez a feltétel alapvető azon igazságügyi együttműködési rendszer megfelelő működése szempontjából, amelyet az EUMSZ 267. cikkben előírt előzetes döntéshozatali mechanizmus megtestesít, amennyiben e mechanizmust csak olyan, az uniós jog alkalmazásáért felelős fórum hozhatja működésbe, amely többek között ezen, függetlenségre vonatkozó feltételt teljesíti (lásd többek között: 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 63 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a „függetlenség” fogalma két szempontot foglal magában. Az első – külső – szempont azt feltételezi, hogy az érintett szerv teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnán utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 121. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 A második – belső – szempont a pártatlanság fogalmával áll összefüggésben, és arra vonatkozik, hogy egyenlő távolságot kell tartani a jogvitában részt vevő felektől, illetve e feleknek a jogvita tárgyához fűződő mindenkori érdekeiktől. E szempont megköveteli az objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdek ne érvényesüljön (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának

- függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Ezek a függetlenségi és pártatlansági garanciák olyan szabályok meglétét igénylik – különösen, ami a fórum összetételét, a kinevezést, a megbízatás időtartamát, valamint az elfoglaltsági okokat, a kizárási okokat és a tagok elmozdítását illeti –, amelyek a jogalanyok számára biztosítják minden, az említett fórum külső tényezők általi befolyásolhatóságára, valamint az ütköző érdekek vonatkozásában való semlegességére vonatkozó jogos kétség kizárását (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 123. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Különösen a bírák ezen, bármely külső beavatkozással vagy nyomással szembeni nélkülözhetetlen szabadsága megkövetel – amint arra a Bíróság többször is emlékeztetett – bizonyos olyan megfelelő garanciákat, mint az elmozdíthatatlanság, amelyek az ítélethozatal feladatával megbízott személyek védelmére szolgálnak (2019. június 24-i Bizottság kontra Lengyelország [A legfelsőbb bíróság függetlensége] ítélet, C-619/18, EU:C:2019:531, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 A Bíróság azt is megállapította, hogy a jelen ítélet 65. pontjában említett szabályoknak különösen lehetővé kell tenniük nemcsak az utasításokban megnyilvánuló bármely közvetlen befolyás kizárását, hanem az olyan közvetettebb befolyás kizárását is, amely hatással lehet az érintett bírák határozataira (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 125. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 A Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawiiét (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) illetően először is meg kell állapítani, hogy – amint azt az ügyvédi kamaráról szóló törvény 89. cikke előírja – az ügyvédi kamara fegyelmi bíróságainak a fegyelmi ügyekben az igazságszolgáltatási tevékenységüket „teljes mértékben függetlenül” kell gyakorolniuk.
- 69 Másodsor, nem lehet elfogadni a lengyel kormány azon álláspontját, amely szerint az a körülmény, hogy az ilyen fegyelmi bíróság tagjait az érintett ügyvédi kamarába bejegyzett ügyvédek választják meg, valamint az, hogy ugyanezek az ügyvédek a jövőben esetleg újraválaszthatják e tagokat, kétségeket ébreszt azzal kapcsolatban, hogy az említett fegyelmi bíróság alkalmas-e az elé terjesztett fegyelmi ügyek pártatlan módon történő elbírálására.
- 70 Az érintett helyi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága tagjainak az ezen ügyvédi kamara névjegyzékébe felvett ügyvédek közgyűlése – azaz a varsói ügyvédi kamarát illetően, amint az az előzetes döntéshozatalt kezdeményező szerv által nyújtott pontosításokból kitűnik, mintegy 5500 ügyvéd – általi megválasztására vagy újraválasztására irányuló aktusok ugyanis, tekintettel többek között kollektív jellegükre, nem kelthetnek kétségeket az ekként megválasztott tagok függetlenségét és pártatlanságát illetően, amennyiben e tagoknak az ügyvédi hivatásra irányadó etikai szabályoknak az említett névjegyzékbe felvett egyik vagy másik ügyvéd általi esetleges megsértésével kapcsolatban kell közérdekből határozatot hozniuk.

- 71 Harmadszor, a jelen ügyben szintén nem vonhatja kétségbe a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) függetlenségét az a körülmény, hogy az ügyvédi kamaráról szóló törvény 11. cikkének (4) bekezdése azt írja elő, hogy az ügyvédi kamara szerveinek és a helyi kamara szerveinek tagjait megbízatásuk lejárta előtt az őket megválasztó szerv visszahívhatja.
- 72 E tekintetben – és amint arra a lengyel kormány emlékeztet – a Bíróság a közelmúltban a spanyol Tribunales Económico-Administrativos (adóügyi közigazgatási bíróságok) kapcsán kétségkívül úgy ítélte meg, hogy e bíróságok tagjai visszahívásának rendszerét nem valamely külön szabályozás határozza meg kifejezett jogszabályi rendelkezések útján, hanem az kizárólag a közigazgatási jog általános szabályainak, különösen pedig a közszolgálati alkalmazottak jogállására vonatkozó szabályok hatálya alá tartozik, és hogy ily módon az említett tagok visszahívása – amint azt az elmozdíthatatlanság elve megköveteli – következképpen nem korlátozódik bizonyos, az ilyen intézkedés elfogadását igazoló, jogszerű és kényszerítő indokokat tükröző kivételes esetekre. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály nem biztosítja azt, hogy e fórumok tagjai védve legyenek az olyan külső nyomásgyakorlástól, amely kétségessé teheti a függetlenségüket, valamint hogy egy ilyen rendszer nem képes többek között hatékonyan megakadályozni a végrehajtó hatalom által az e tagokra gyakorolt esetleges jogellenes nyomást, ily módon az említett fórumok nem minősülhetnek az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságoknak (2020. január 21-i Banco de Santander ítélet, C-274/14, EU:C:2020:17, 66–69. pont).
- 73 A jelen ügyben azonban először is meg kell állapítani, hogy az ügyvédi kamarák fegyelmi bíróságaira ruházott igazságszolgáltatási feladat különösen specializált jelleget ölt, mivel lényegében e bíróságok feladata annak biztosítása, hogy az érintett szakmai kamara tagjai betartsák a kifejezetten az ügyvédi hivatás gyakorlásának szabályozása céljából meghatározott etikai szabályokat, és az, hogy – adott esetben – szankcionálják az e szabályokat megsértő tagokat.
- 74 Ebben az összefüggésben az, hogy az ilyen fegyelmi szerv tagjainak esetleges visszahívása az érintett szakmai kamarán belüli valamely hatóság hatáskörébe tartozik, főszabály szerint nem alkalmas arra, hogy megnyissa az utat az e szakmai kamarán kívüli hatalomtól érkező olyan nyomás vagy bármiféle olyan közvetlen vagy közvetett beavatkozás előtt, amelyek arra irányulnak, hogy beavatkozzanak az e fegyelmi szerve bízott igazságszolgáltatási feladat ellátásába.
- 75 Másodsor, a Bíróság által a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawiénak (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) feltett különféle kérdésekre az ezen utóbbi által válaszul nyújtott pontosításokból kitűnik egyrészt, hogy noha az ügyvédi kamaráról szóló törvény 58. cikkének (13) pontja előírja, hogy kizárólag a legfelsőbb kamarai tanács hatáskörébe tartozik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál kérje az ügyvédi kamarák tagjainak visszahívását, az említett rendelkezés a fegyelmi szervek tagjait illetően kifejezetten kivételt tesz e szabály alól. A Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) szerint ebből az következik, hogy a legfelsőbb kamarai tanács nem nyújthat be a fegyelmi bíróság tagjának visszahívására irányuló ilyen kérelmet e tag megbízatásának lejárta előtt.
- 76 Az említett pontosításokból másrészt az következik, hogy a varsói ügyvédi kamara közgyűlése soha nem élt a visszahívási jogkörrel, amelyet – úgy tűnik – az ügyvédi kamaráról szóló törvény 11. cikkének (4) bekezdése rá ruház, valamint hogy e rendelkezést hatástalannak kell tekinteni, amit végeredményben az is alátámaszt, hogy az ügyvédi kamara szabályzata semmiféle

olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely azokat az anyagi jogi vagy eljárásjogi feltételeket pontosítja, amelyek lehetővé tennék az említett rendelkezés által elméletileg biztosított lehetőség konkrét megvalósítását.

- 77 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 52. és 53. pontjában rámutatott, ily módon e különféle pontosításokból az következik, hogy a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) tagjai visszahívásának esetleges lehetőségét illetően az ügyvédi kamaráról szóló törvény 11. cikkének (4) bekezdését mindig is figyelmen kívül hagyták, és hogy az semmilyen konkrét hatást nem vált ki.
- 78 Harmadszor azt is pontosítani kell, hogy nem tűnik úgy, hogy önmagában az a kilátás, hogy az ügyvédi kamara névjegyzékébe felvett valamennyi ügyvédet – azaz a varsói ügyvédi kamara esetében, amint arra a Bíróság már rámutatott, mintegy 5500 tagot – tömörítő kollektív testületként az érintett helyi ügyvédi kamara közgyűlése adott esetben a jelen ügyben még meghatározandó anyagi és eljárásjogi feltételek mellett az említett ügyvédi kamara fegyelmi bíróságának valamely tagjával szemben visszahívási jogkört gyakorolhat, komoly félelmeket kelthet a tekintetben, hogy sérül e tag vagy maga a bíróság függetlensége az igazságszolgáltatási tevékenységük gyakorlása során.
- 79 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (a varsói ügyvédi kamara fegyelmi bírósága) esetében teljesülnek az ahhoz szükséges feltételek, hogy az EUMSZ 267. cikk értelmében vett bíróságnak lehessen tekinteni. Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az első kérdésről

- 80 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy annak hatásaként alkalmazni kell a Charta 47. cikkét az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága előtt egy hatóság által indított olyan jogorvoslati eljárásra, amely azon határozat hatályon kívül helyezésére irányul, amellyel egy fegyelmi megbízott azt követően szüntetett meg egy ügyvéddel szemben folytatott vizsgálatot, hogy megállapította az ezen utóbbinak felróható fegyelmi vétség hiányát, és amely jogorvoslati eljárás a határozat hatályon kívül helyezése esetén az iratok e fegyelmi megbízott elé történő visszautalására irányul.

Az elfogadhatóságról

- 81 A lengyel kormánynak kétségei vannak az első kérdés elfogadhatóságát illetően, azon az alapon, hogy a 2006/123 irányelv nem alkalmazható az alapeljárásban. E tekintetben e kormány először is azzal érvel, hogy az alapeljárásban szóban forgó helyzet tisztán belső jellegű, másodsor, hogy a 98/5 irányelv olyan *lex specialis*-nak minősül, amely elsőbbséget élvez a 2006/123 irányelvvel szemben, harmadszor, hogy kizárólag az ügyvédi kamarai nyilvántartásba való felvétel tartozik az ezen irányelv által említett engedélyezési rendszer hatálya alá, és hogy ez a felvétel vagy az e nyilvántartásból való törlés nem merül fel az alapügybeli eljárásban, és negyedszer, hogy a büntetőeljárások körébe tartozó fegyelmi eljárásoknak ezért – a büntetőeljárásokhoz hasonlóan – az irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében előírtaknak megfelelően nem szabad az említett irányelv hatálya alá tartozniuk.

- 82 A lengyel kormány szerint a Charta 47. cikke sem alkalmazható a jelen ügyben, mivel így nem áll fenn a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, az uniós jog végrehajtásával kapcsolatos helyzet, továbbá mivel az Európai Unió mindenestre nem rendelkezik hatáskörrel a fegyelmi ügyekben folytatott eljárásokra és jogorvoslatokra.
- 83 E különféle vonatkozásokban azonban meg kell állapítani egyrészt, hogy a lengyel kormány által így módon előadott érvek lényegében az első kérdés tárgyát képező uniós jogi rendelkezések hatályára, ekként pedig azok értelmezésére vonatkoznak. Az előterjesztett kérdés érdemére vonatkozó ezen érvek azonban – a lényegükönél fogva – nem vezethetnek a kérdés elfogadhatatlanságának megállapításához (lásd analógia útján: 2021. március 2-i A. B. és társai [A legfelsőbb bíróság bírójának kinevezése – Jogorvoslat] ítélet, C-824/18, EU:C:2021:153, 80. pont).
- 84 Másrészt el kell utasítani azt a kifogást is, amely szerint az ügyvédekre a fegyelmi ügyekben alkalmazandó szabályok és eljárások előírása a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik. Ugyanis még ha megállapítást is nyer egy ilyen kizárólagos hatáskör fennállása, a tagállamok az ilyen hatáskörök gyakorlása során továbbra is kötelesek lennének – amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik – tiszteletben tartani az uniós jogból eredő kötelezettségeiket (lásd analógia útján: 2019. június 24-i Bizottság kontra Lengyelország [A legfelsőbb bíróság függetlensége] ítélet, C-619/18, EU:C:2019:531, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 A főállamügyész a maga részéről azzal érvel, hogy az első kérdést csak a második, a harmadik és a negyedik kérdés megfogalmazása szempontjából elengedhetetlen előfeltételként terjesztették elő. Márpedig, mivel e három másik kérdés maga is elfogadhatatlan, az első kérdésre adandó válasz nem lenne hasznos az alapügy megoldása szempontjából, és ennél fogva – az EUMSZ 267. cikk értelmében – nem minősülhet szükségesnek ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróság meghozhassa ítéletét.
- 86 E tekintetben azonban meg kell állapítani, hogy az első kérdés egy, az uniós jog értelmezésével kapcsolatos, az alapeljárás tárgyával összefüggő nehézséget vet fel, valamint hogy ez a kérdés emellett – amint azt a kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozta – a másik három kérdéshez képest előzetes jellegű. E körülmények között a Bíróság úgy véli, hogy az első kérdést e tekintetben azon logikai sorrend megtartásával kell megvizsgálni, amelyben a kérdést előterjesztő bíróság a különböző kérdéseket a Bíróság elé terjesztette.
- 87 A fentiekből következik, hogy az első kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 88 Általánosságban a 2006/123 irányelv, és konkrétan az első kérdés tárgyát képező 10. cikk (6) bekezdésének alkalmazandóságát illetően emlékeztetni kell elsősorban arra, hogy – amint az az irányelv (33) preambulumbekzdéséből kitűnik – az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások körébe tartozik többek között a jogi tanácsadás. Ezenkívül az említett irányelv 4. cikke 1. pontjának megfelelően ezen irányelv alkalmazásában szolgáltatás az EUMSZ 57. cikkben említett, rendszerint díjazás ellenében nyújtott bármely önálló gazdasági tevékenység. Ennél fogva nem vitatott, hogy az ügyvédek által nyújtott jogi szolgáltatások ugyanezen irányelv tárgyi hatálya alá tartoznak.

- 89 Ami másodsorban a kérdést előterjesztő bíróság által az első kérdésében kiemelt azon körülményt illeti, hogy az alapügy első ránézésre tisztán belső helyzetre vonatkozik, mivel úgy tűnik, hogy az említett ügy nem az EUMSZ 49–EUMSZ 55. cikk, illetve az EUMSZ 56–EUMSZ 62. cikk értelmében vett, a letelepedés szabadsága vagy az ügyvédi szolgáltatások szabad nyújtása körébe tartozó helyzetre vonatkozik, elegendő emlékeztetni arra, hogy egy ilyen körülmény nem zárhatja ki a 2006/123 irányelv III. fejezete rendelkezéseinek, ekként pedig az irányelv 10. cikkének az alkalmazhatóságát. Amint az ugyanis a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, e III. fejezet rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azok olyan helyzetre is alkalmazandók, amelynek valamennyi releváns vonatkozása egyetlen tagállamon belülről korlátozódik (2018. január 30-i X és Visser ítélet, C-360/15 és C-31/16, EU:C:2018:44, 110. pont).
- 90 Ami harmadsorban a lengyel kormány által előadott azon érvet illeti, amely szerint a 2006/123 irányelv rendelkezéseinek alkalmazandósága a jelen ügyben a 98/5 irányelv mint *lex specialis* rendelkezéseinek e rendelkezésekkel szembeni elsőbbsége miatt kizárt, emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/123 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése annak előírására szorítkozik, hogy ha ezen irányelv rendelkezései más uniós jogi aktus olyan rendelkezésével ütköznek, amelyek egy adott szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken vagy szakmákban, akkor az adott területek és szakmák vonatkozásában a más uniós jogi aktus rendelkezései érvényesek és alkalmazandók.
- 91 Márpedig e tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a főtanácsnok indítványának 77., 78., 80. és 81. pontjában szintén rámutatott – a 98/5 irányelv nem alkalmazható olyan ügyvéd esetében, aki R. G.-hez hasonlóan úgy tűnik, nem szerzett szakmai képesítést Lengyelországtól eltérő tagállamban, és nem is gyakorolta az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedés szabadságához való jogot sem annak érdekében, hogy ez utóbbi tagállamban ügyvédként letelepedjen. Ebből következik, hogy az alapeljárásbelihez hasonló helyzetben a 2006/123 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett összeütközés nem merülhet fel ezen irányelv és a 98/5 irányelv rendelkezései között.
- 92 Hasonlóképpen – és mivel a 98/5 irányelv nem alkalmazható az említett helyzetben – úgy tűnik, hogy a jelen ügyben teljesen irreleváns a 2006/123 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése, amely előírja, hogy az irányelv III. fejezetének 1. szakasza nem alkalmazható az engedélyezési rendszerek olyan elemeire, amelyeket közvetlenül vagy közvetetten más uniós eszközök szabályoznak.
- 93 Negyedsorban a lengyel kormány azon álláspontját illetően, amely szerint a 2006/123 irányelv rendelkezéseinek a fegyelmi eljárásokra való alkalmazhatatlansága analógia útján amiatt is kötelező, hogy ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdése bizonyos fenntartásokkal pontosítja, hogy az irányelv nem érinti a tagállamok büntetőjogi szabályait, elegendő megállapítani, hogy e rendelkezés szövegében semmi nem utal arra, hogy a tagállamok büntetőjogi szabályai tekintetében ily módon bevezetett kivételrendszer a szakmai etikai szabályokra is vonatkozna.
- 94 E tekintetben végezetül meg kell állapítani, hogy a 2006/123 irányelv különféle rendelkezései – éppen ellenkezőleg – azt tanúsítják, hogy a fegyelmi eljárásokra vonatkozó rendelkezések nem kerülhetnek a tagállamok büntetőjogi szabályait illetően az ezen irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében előírthoz hasonló helyzetbe. Így például a „követelménynek” a 2006/123 irányelv keretében, és különösen az irányelv III. fejezetével összefüggésben alapvető és átfogó szereppel bíró fogalmát – amint az az irányelv 14. és 15. cikkéből kitűnik – ezen irányelv

4. cikkének 7. pontja úgy határozza meg, hogy az magában foglal többek között bármely olyan kötelezettséget, tilalmat, feltételt vagy korlátozást, amelyek a „szakmai testületeknek” a jogi autonómiájuk gyakorlása során elfogadott „szabályaiból” erednek.
- 95 A fenti pontosítások összességére figyelemmel és ötödsorban a 2006/123 irányelv 10. cikke (6) bekezdésének a jelen ügybeli esetleges alkalmazhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés „[a]z engedély megadására vonatkozó feltételek” cím alatt kimondja, hogy az illetékes hatóságoktól származó bármely döntést, ideértve valamely engedély elutasítását vagy visszavonását is, alapos indokolással kell ellátni, továbbá azoknak a bíróság vagy egyéb fellebbezési hatóság előtt megtámadhatónak kell lenniük.
- 96 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 2006/123 irányelv 4. cikkének 6. pontja értelmében engedélyezési rendszer bármely olyan eljárás, amely alapján a szolgáltatónak vagy a szolgáltatás igénybevevőjének ténylegesen lépéseket kell tennie azért, hogy az illetékes hatóságtól a szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságra vagy annak gyakorlására vonatkozóan alakszerű vagy hallgatólagos határozatot szerezzen.
- 97 Ennélfogva nem kétséges, hogy a 2006/123 irányelv 4. cikkének 6. pontja és III. fejezete értelmében vett engedélyezési rendszert hoz létre az a szabályozás, amely az ügyvédi tevékenység gyakorlását az ügyvédi kamarai nyilvántartásba való előzetes felvételtől teszi függővé, és ily módon azt írja elő, hogy az érintetteknek olyan eljárásnak kell magukat alávetniük, amelynek keretében tényleges lépéseket kell tenni azért, hogy az illetékes hatóságtól a tevékenység végzésére való jogosultságot és annak gyakorlását a számukra lehetővé tevő alakszerű határozatot szerezzenek (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 22-i Cali Apartments ítélet, C-724/18 és C-727/18, EU:C:2020:743, 47., 49., 51. és 52. pont). Végeredményben ezt erősíti meg kifejezetten ezen irányelv (39) preambulumbekkezdése, amelynek értelmében az „engedélyezési rendszer” fogalma magában foglalja többek között „a szolgáltató arra vonatkozó kötelezettségét, hogy – a tevékenység gyakorlására való jogosultság céljából – jegyezzék be valamely szakma képviselőjeként”.
- 98 A 2006/123 irányelv 4. cikkének 6. pontja értelmében vett „engedélyezési rendszer” különbözik az ezen irányelv 4. cikkének 7. pontja értelmében vett „követelménytől”, amely többek között bármely olyan kötelezettségre, tilalomra, feltételre vagy korlátozásra vonatkozik, amelyet a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései írnak elő, vagy amelyek a szakmai testületek által a jogi autonómiájuk gyakorlása során elfogadott szabályokból erednek (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 22-i Cali Apartments ítélet, C-724/18 és C-727/18, EU:C:2020:743, 48. és 49. pont). Az ilyen szakmai testületekre jellemző fegyelmi jellegű szabályok tehát nem olyan szabályoknak minősülnek, amelyek magát az érintett szakmai tevékenység gyakorlására való jogosultságot az illetékes hatóságoknak az e tevékenységet engedélyező alakszerű aktusától teszik függővé, hanem az e tevékenység gyakorlásával kapcsolatos olyan „követelményeknek” minősülnek, amelyek főszabály szerint nem tartoznak ezen engedélyezési rendszer hatálya alá.
- 99 Egyebekben azt is el kell ismerni, hogy a hatóságnak az ügyvédi kamarából való törlést elrendelő határozata főszabály szerint a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdése értelmében vett „engedély visszavonásának” minősül. Ebből következik, hogy – amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat – a többek között valamely ügyvédnek az ügyvédi kamarából való kizárásáról szóló, az ügyvédi kamaráról szóló törvény 81. cikkének (1) bekezdése alapján hozott fegyelmi határozatot az engedély visszavonásaként kell értelmezni. E törvény 82. cikkének

- (2) bekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy ez a kizáró határozat az ügyvédi nyilvántartásból való törlést is magával vonja úgy, hogy az e nyilvántartásba való újbóli felvétel az ügyvédi kamara kizárást elrendelő határozatának véglegessé válásától számított tíz évig nem kérelmezhető.
- 100 E tekintetben azonban meg kell jegyezni, hogy – amint arra a lengyel és a holland kormány, valamint az Európai Bizottság rámutat – a kérdést előterjesztő bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálati kérelem nem vezethet az ügyvédnek az ügyvédi kamarából való kizárásáról szóló ilyen, az ügyvédi nyilvántartásból való törlést, ekként pedig az engedélynek a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdése értelmében vett visszavonását is magával vonó határozathoz.
- 101 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat megállapításaiból ugyanis kitűnik, hogy az alapeljárás az igazságügyi miniszter által egy olyan határozattal szemben benyújtott felülvizsgálati kérelemre vonatkozik, amely határozatban a fegyelmi megbízott az előzetes vizsgálat lefolytatását követően – éppen ellenkezőleg – úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben nem szükséges fegyelmi eljárást indítani az illetékes szerv előtt, hogy az határozatot hozzon és hogy ezen eljárás alapján – fegyelmi büntetesként – az ügyvédi kamarából való esetleges kizárásról döntsön. E megállapításokból az is következik, hogy az alapeljárás sajátos eljárási kontextusában a kérdést előterjesztő bíróság által meghozandó határozat így kizárólag vagy az említett felülvizsgálati kérelem elutasításában, vagy az annak való helyt adásban állhat, amely utóbbi esetben az ügyet – az iratok újbóli vizsgálata céljából – visszautalja a fegyelmi megbízott elé.
- 102 A fentiekből tehát egyrészt az következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő eljárás nem vezethet az ügyvéddel szembeni fegyelmi büntetés kiszabásához – így az ügyvédi kamarából való esetleges kizáráshoz –, másrészt pedig, hogy a fegyelmi megbízott és az igazságügyi miniszter a két ellenérdekű fele ennek az eljárásnak, amely kizárólag a fegyelmi megbízott azon határozatára vonatkozik, hogy nem indít fegyelmi eljárást ezzel az ügyvéddel szemben, mivel magával az érintett ügyvéddel szemben ebben a szakaszban sem fegyelmi eljárás nincs folyamatban, és nem is vesz részt félként az említett eljárásban.
- 103 A fentiekre tekintettel a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdése nem alkalmazandó az alapügyben jelenleg folyamatban lévő eljárás kontextusában. Következésképpen e rendelkezés ugyanebben a kontextusban a Charta 47. cikkének alkalmazandóságát sem eredményezheti.
- 104 A Charta 47. cikkét illetően ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy ez a rendelkezés a hatékony bírói jogvédelem elvének megerősítését képezi, és biztosítja a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot minden olyan személy számára, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették (2021. április 20-i Republika ítélet, C-896/19, EU:C:2021:311, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 105 E jognak az adott ügyben való elismerése tehát azt feltételezi – amint az a Charta 47. cikkének első bekezdéséből kitűnik –, hogy az e jogra hivatkozó személy az uniós jog által biztosított jogokra és szabadságokra hivatkozzon (2021. április 20-i Republika ítélet, C-896/19, EU:C:2021:311, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 106 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő információkból azonban nem tűnik ki, hogy az alapeljárás jelenlegi állása szerint – az ebben a szakaszban az eljárásban félként részt nem vevő – R. G. olyan jogra hivatkozhatna, amelyet számára az uniós jog biztosít, mivel konkrétan a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdését – a fentiekben pontosítottaknak megfelelően – a jelen ügyben nem kell alkalmazni.

- 107 A fentiek összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/123 irányelv 10. cikkének (6) bekezdését akként kell értelmezni, hogy annak hatásaként nem kell alkalmazni a Charta 47. cikkét az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága előtt egy hatóság által indított olyan jogorvoslati eljárásra, amely azon határozat hatályon kívül helyezésére irányul, amellyel egy fegyelmi megbízott azt követően szüntetett meg egy ügyvéddel szemben folytatott vizsgálatot, hogy megállapította az ezen utóbbinak felróható fegyelmi vétség hiányát, és amely jogorvoslati eljárás a hatályon kívül helyezés esetén az iratok e fegyelmi megbízott elé történő visszautalására irányul.

A második, a harmadik és a negyedik kérdésről

- 108 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel nem kell megvizsgálni a második, a harmadik és a negyedik kérdést, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróság csak arra az esetre tett fel, ha az első kérdésre adott válaszból az következne, hogy a Charta 47. cikke alkalmazandó az alapeljárás kontextusában.

A költségekről

- 109 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (6) bekezdését akként kell értelmezni, hogy annak hatásaként nem kell alkalmazni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét az ügyvédi kamara fegyelmi bírósága előtt egy hatóság által indított olyan jogorvoslati eljárásra, amely azon határozat hatályon kívül helyezésére irányul, amellyel egy fegyelmi megbízott azt követően szüntetett meg egy ügyvéddel szemben folytatott vizsgálatot, hogy megállapította az ezen utóbbinak felróható fegyelmi vétség hiányát, és amely jogorvoslati eljárás a hatályon kívül helyezés esetén az iratok e fegyelmi megbízott elé történő visszautalására irányul.

Aláírások